

نیاکان ما از ۳۰۰۰ سال پیش، تولّد دوباره‌ی طبیعت را که در ابتدای بهار بود جشن می‌گرفتند. هدف از این جشن، توجّه به زنده شدن طبیعت پس از زمستان طولانی است. سال‌ها پیش، دست‌نوشته‌ها و آثاری درکوه‌های تاجیکستان پیدا شد که نشان می‌دادند اشکانیان نیز نوروز را جشن می‌گرفتند. بنابراین به احتمال زیاد پیشینه‌ی این مراسم به دوره‌ی ساسانیان برمی‌گردد.

احترام به جشن نوروز تا امروز به علّت گرمی داشتن سنت‌های خوبی مثل احترام به بزرگ‌ترها و پاکی و آشتی و درس‌آموزی از تولّد دوباره‌ی طبیعت نزد ما مسلمانان اهمّیت فراوانی دارد. خوب است بدانید هر کدام از سین‌های سفره‌ی هفت‌سین معنایی در خود دارد که به آن‌ها اشاره می‌کنیم.

از دیگر مواردی که سر سفره‌ی هفت‌سین گذاشته می‌شوند تخم‌مرغ است که نشانه‌ی زمین است و با رنگ‌های مختلف، نماد زایش، تولید و شروع جهانی تازه است. شمع نماد روشنی و دلگرمی، ساعت نماد زمان، آینه نماد پاکی و صفا، سنبل نماد رایحه‌ی آغاز خوشی و ماهی نشانه‌ی حرکت و جنبش است که سال را با شادی و کاری‌بی‌وقفه آغاز کنیم.

جالب است بدانید نوروز را جشن یادآور نیاکان نیز می‌دانستند. در گذشته معتقد بودند در پنج شب، ارواح پاک مردگان برای دیدار وضع زندگی و احوال بازماندگان به زمین فرود می‌آیند و در خانه و آشیانه‌ی خویش سرگرم تماشا و سرکشی می‌شوند.

